

hinanden, og for hvilke det kan faa stor Betydning at have billig Korrespondance indbyrdes. Det, der har foresvævet Forslagsstillerne i 1902, har sikkert netop været det at lave en billig Nabokorrespondance, en billig Korrespondance i Nærtrafikken, men det er gjort paa en ubehøvelig Maade, og det forekommer mig mærkeligt, at man virkelig skulde opretholde en Bestemmelse, fordi man en Gang har faaet den indført, uden at den har været Genstand for tilstrækkelig Overvejelse, og fordi den selvfølgelig ikke kan ophæves, uden at der opstaar Ulempe for en eller anden, naar den dog har saa aabenbare Ulemper, og naar en stor Del andre og vigtigere Forbindelseslinier faar Fordel af Bestemmelsens Ophævelse. Jeg tør dristigt anbefale det høje Ting at stemme for denne Forandring og mod de to Underændringsforslag Nr. 1 og 10, der ere stillede for at opretholde den nuværende Tilstand. Formelt bliver det en lille Smule anderledes, men i Realiteten er det fuldt ud den nuværende Tilstand, der bliver opretholdt.

Jeg skal endnu omtale et Spørgsmaal vedrørende dette Forhold, og det gælder København. Det er ogsaa en Ulempe ved den nuværende Ordning, at Lovgivningsmagten ikke er Herre over Portoene, den er bestemt ved Momenter, som Administrationen i væsentlig Grad raader over. Det har saaledes været nødvendigt at have en særlig Bestemmelse, som muliggjorde det for Indenrigsministeren at udvide det københavnske Poststed, altsaa i København at tilvejebringe 5 Øres Porto, Lokalporto ved en Foranstaltning, som man ikke vil eller kan indføre noget andet Sted i Landet. Det har der været nødvendigt at have en Særbestemmelse. Denne Særbestemmelse vil falde fuldstændig bort. Det har vist sig, at den store Udvidelse, det københavnske Lokalportodistrikt fik ved Helle-rups, Charlottenlunds, Gentofte's og Dragør's Inddragning derunder, og som har vakt en hel Del Uvillie udenfor København, i Virkeligheden maa siges at være berettiget, idet man ved den Afstands-Naboporto, som foreslaas indført, vil kunne bevare det Distrikt for København, som man nu har, uden at København vil være afhængig af nogen Særbestemmelse eller Undtagelsesbestemmelse. Dette lægger jeg en ikke ringe Vægt paa.

En Følge af, at man har forladt Ministerens Forslag om at ophæve den udvidede Anvendelse af Lokalportoene, er, at den af Ministerens Forslag følgende Indtægtsforøgelse falder bort. Hvor stor denne

Indtægtsforøgelse vilde være bleven, er vanskeligt at beregne, men den var kalkuleret til omtrent 100,000 Kr. For at faa Erstatning herfor paa anden Maade, har Udvalgets Flertal sammen med den højtærede Minister foreslaaet at skaffe denne forøgede Indtægt ved Forhøjelse af Pakkeportoene. Forhøjelsen er ikke særlig betydelig. Det drejer sig i det væsentlige om en Forhøjelse af 5 Øre for Pakker af Vægt mellem 2 og 5 Pund. Det er imidlertid nok til, at man ad denne Vej vil kunne naa en Indtægtsforøgelse af antagelig 90,000 Kr. Ogsaa til dette er der stillet Ændringsforslag fra den Side i Udvalget, der ikke kan lide, at Indtægterne blive for store. Der er stillet de to sammenhørende Ændringsforslag under Nr. 3 og 8, der praktisk talt gaa ud paa at bevare den nuværende Porto for Pakker. Ved Flertallets Forslag mener man, at det finansielle Maal, som Ministeriet har sat sig ved denne Ændring af Postloven, i det væsentlige vil kunne naas. Man venter som anført af Pakkeportoforhøjelsen at faa en Merindtægt af omtrent 90,000 Kr. og af 5 Øres Gebyret for de ikke abonnerede Aviser mellem 100,000 og 150,000 Kr. Det vil altsaa blive de omtrent 250,000 Kr., som man har attraaet at faa.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør søge en saadan Merindtægt af Postvæsenet, hænger sammen med den almindelige finansielle Situation. Det er bemærket i Udvalget, og det vil muligvis ogsaa komme frem under Debatten her, at der er noget ejendommeligt i, at man søger en saadan Forøgelse af Postvæsenets Indtægter, naar Postvæsenet i Virkeligheden ved den normale Udvikling aarlig ser sine Indtægter forøgede med fra 500,000 Kr. til 700,000 Kr. Hertil skal jeg sige, at Niveaueet dog hæves med de 250,000 Kr., der saaledes udgør en virkelig Merindtægt, som stadig vil føles. Dens Tilvejebringelse er forudsat som Led i den almindelige finansielle Plan, og Flertallet, der ønsker finansiell Balance fremskaffet, kan derfor ikke opgive den. Iøvrigt vil efter min Mening det foreliggende Forslag i høj Grad bidrage til i det hele at styrke og konsolidere Postvæsenets Forhold i økonomisk og finansiell Henseende.

Ærede Medlemmer ville maaske have lagt Mærke til, at Postloven i den Skikkelse, i hvilken den med de af Ministeren foreslaaede Ændringer var optagen i Lovforslaget ved dets Forelæggelse, indeholdt de nye Maal- og Vægtbetegnelser, som ere en Følge af Metersystemets Gennemførelse. Dette var neppe helt berettiget. Det er